

Danmarks Tekniske Højskole
 Danske Husmandsforeninger
 Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
 Danmarks Farmaceutiske Højskole
 Dansk Ingeniørforening
 Ingeniør-Sammenslutningen
 Industrirådet
 Advokatrådet
 Landbrugsrådet
 Håndværksrådet
 Justitsministeriet
 Undervisningsministeriet
 Udenrigsministeriet
 Landbrugsministeriet
 Fiskeriministeriet
 Indenrigsministeriet
 Energiministeriet
 Finansministeriet
 Monopoltilsynet
 Direktoratet for Patent- og Varemærkevæsenet
 Patentankenævnet.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1. (§ 1, stk. 1).

Hvis Danmark tiltræder Den europæiske Patentkonvention, vil patent for Danmark herefter kunne meddeles dels af den danske patentmyndighed, dels af Den europæiske Patentmyndighed. Betingelserne for at få europæisk patent for Danmark reguleres udelukkende af Den europæiske Patentkonvention, mens den danske patentlov er afgørende, for så vidt angår nationale ansøgninger og internationale ansøgninger, der videreføres i Danmark.

Ved i *stk. 1* at indføje »hos patentmyndigheden her i landet« er det præciseret, at patentloven alene angiver betingelserne for at opnå patent i de tilfælde, hvor patent meddeles af den danske patentmyndighed. Den regulering, som er nødvendig i forhold til europæiske patentansøgninger og patenter og fællesskabspatenter, er samlet i to særskilte kapitler, og ingen bestemmelser uden for disse kapitler finder umiddelbart anvendelse på disse patenter og patentansøgninger.

Til nr. 3. (§ 3, stk. 4).

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 3, stk. 3, nr. 2, omfatter eneretten ikke handlinger angående produkter, som af patenthaveren eller med hans samtykke er bragt i omsætning her i landet.

Ifølge art 81 i Fælleskabets Patentkonvention skal dette såkaldte konsumtionsprincip med visse forbehold udstrækkes til også at omfatte tilfælde, hvor produkter af den indenlandske patenthaver eller med hans samtykke er bragt i omsætning i et andet EF-land. Art. 81 er således en særlig bestemmelse om konsumtion af nationale patenter, herunder europæiske patenter, og bestemmelsen gennemføres derfor ikke i kap. XII, men ved den ny bestemmelse i § 3, stk. 4. Det bemærkes, at det vigtigste princip om international konsumtion af nationale patenter inden for EF allerede idag må anses for gennemført i vidt omfang i EF-domstolens praksis. En til § 3, stk. 3, nr. 2, svarende bestemmelse om konsumtion af fællesskabspatenter ved omsætning inden for EF er indeholdt i konventionens art. 32.

Til nr. 4 (§ 28 stk. 3).

Den foreslåede tilføjelse er indsat af hensyn til artikel 150 i Den europæiske Patentkonvention, hvori det bestemmes, at internationale patentansøgninger – hvorved der i henhold til bestemmelsens 1. stk. forstås ansøgninger i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgåede Patentsamarbejdsstraktat – der indleveres i henhold til den nævnte traktat, kan behandles af Den europæiske Patentmyndighed i overensstemmelse med de regler, der findes i konventionens artikler 151–158. En international ansøgning, for hvilken Den europæiske Patentmyndighed er designeret myndighed, skal således anses for at være en europæisk ansøgning.

Under hensyn hertil henvises til lovforslagets bestemmelser vedrørende europæisk patent og fællesskabspatent.

Til nr. 5 (§ 31).

I *stk. 1* foreslås kravet til ansøger om indlevering af genpart af den internationale ansøgning til patentmyndigheden ophævet, da patentmyndigheden modtager en sådan genpart fra Det internationale Bureau i medfør af Patentsamarbejdsstraktatens artikel 20.

I *stk. 2* foreslås fristen for ansøgers opfyldelse af forskrifterne i *stk. 1* erstattet med en bemyndigelse til industriministeren til at fastsætte en sådan frist. Dette skyldes, at fristens beregningsmåde er blevet ændret i Patentsamarbejdsstraktatens gennemførelsesforskrifter. Skulle der senere ske ændringer på dette punkt, vil tilpasning af den danske regel gennem en bemyndigelse kunne ske uden lovændring.